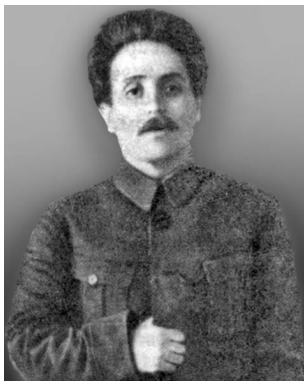

С. О. Плахотнюк, В. І. Шитик

Іонов Ілля

ІОНОВ Ілля (справж. – Бернштейн Ілля Іонович; 01(13). 08. 1887, Одеса – 1942) – поет, видавець. Навч. на архіт. відділ. Одес. худож. училища (1902–03). Від 1902 перебував під наглядом поліції, у травні 1903 на короткий термін заарешт. за написання рев. віршів. Член РСДРП (1904). У 1906 висланий до Тобол. губ. (Росія), звідки втік. Від 1907 нелегально жив у С.-Петербурзі, у червні того ж року знову заарешт., за звинуваченням у приналежності до військ.-бойової організації С.-Петербур. комітету РСДРП засудж. до 8-ми р. каторги, від 1913 – на засланні в Сибіру. Після більшов. перевороту 1917 – голова правління Ленінгр. (нині С.-Петербург) відділ. Держ. видавництва, 1924 – зав. Держ. видавництва РСФРР, 1928–29 – видавництва «Земля и фабрика», від 1932 – голова АТ «Міжнар. книга». Заперечував необхідність видання зарубіж. класики. Як поет дебютував у нелегал. зб. «Пролетарское дело» (1905). Публікував вірші у г. «Правда». Член Пролеткульту. Автор зб. «Алое поле» (1917; 1918), «Колос» (1921; усі – Петроград), сповнених духом боротьби, вірою у рев. справу. 1937 репресов., помер на засланні. Реабіліт. 1956.

Рекомендована література

1. Горький-Ионов: (Переписка) // М. Горький и советская печать. Кн. 1 Москва, 1964.

Бібліографічний опис:

Іонов Ілля / С. О. Плахотнюк, В. І. Шитик // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-12558>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).